

9. Kanijev prvi Božič

Dnevi so tekli, se krajšali, vedno bolj temno je bilo zjutraj na sprehodu v parku in vedno bolj zgodaj se je zvečer zmračilo. Kani in Mija sta vsak po svoje uživala v jesenskih dneh, ki so hiteli proti zimskemu mrazu. Kaniju so bili vseč deževni dnevi, tako prijetno je bilo skakati po lužah in biti ves čas moker! Miji so bolj ugajali sončni popoldnevi, kot vsaka prava gospodična je bila rada urejena in lužam na cesti se je izognila, če se jim je le lahko.

Nekega sivega, poznega popoldneva je Maja prinesla v stanovanje drevo. Ja, čisto pravo smrečico! Kanija je zelo zabavalo, ko sta jo z Nikom postavila v kot v dnevni sobi!

"Bomo imeli zdaj drevesa za lulanje kar doma?" se je spraševal.

"... kaj pa, če zdaj ne bomo več hodili z Mijo in Aljažem v park?" ga je skoraj malce zaskrbelo.

Vendar sta Maja in Nik na drevesce obesila vse polno svetlečih okraskov in prižgala lučke. Okoli smrečice sta postavila kup pisanih zavojčkov s pentljami in darilnih vrečk in mu ni sta dovolila v bližino drevesca.

In že je pozvonilo! Prišli so Nikovi stari starši, nato še teta Andreja in na koncu tudi Mija z Aljažem in njegovimi starši! Vsi so se zbrali okoli mize in po večerji so začeli odvijati darila. Kaniju je bil božični večer zelo všeč: dišalo je po smrečici, okoli njega je bilo vse polno ljudi, ki jih je imel rad, pa njegova ljuba Mija je bila z njim ... in eno darilce je bilo tudi zanj: dobil je veliko igračo za žvečenje!

A najlepše je bilo pozno zvečer, ko so obiski odhajali in ga je Nik pripel, da bi šla še na zadnji sprehod pred spanjem. Zunaj ni bil od zgodnjega popoldneva, ker sta gospodarja kasneje imela veliko dela s pripravami, in zdaj, ko se

je zapodil skozi vrata, je začuden obstal! Zunaj se je vse spremenilo! Ulica je bila vsa bela: pločniki in zelenica in drevje! Vse je bilo pokrito s prijetnim belim puhom. Vse je dišalo čisto drugače! Kani je najprej previdno stopil na belo preprogo! Kako prijetno, kako mehko! Kako čudovito hladno in mokro! Juhuuuu! Zaril je gobček globoko v sneg in navdušeno ril po njem! Najraje sploh ne bi šel nazaj v stanovanje! ... Upal je, da ga bo bela preproga še čakala zunaj, ko se zbudi!

